393R1541

25.6.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 154/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1541/93

av den 14 juni 1993

om fastställande av den andel fast arealuttag som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 1765/92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor[1], särskilt artikel 7.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 7.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 1765/92 får fast arealuttag tillåtas i utbyte mot en högre procentandel uttagen mark jämfört med den andel som krävs vid roterande arealuttag. Denna procentandel måste säkerställa att produktionen minskar lika mycket som vid roterande arealuttag. En vetenskaplig undersökning av effektiviteten vad gäller produktionskontroll hos de två olika typerna av arealuttag har visat att en avvikelse på fem procentenheter över andelen för roterande arealuttag kan möjliggöra att gemenskapens mål uppnås.

I gemenskapen finns regioner som är att beteckna som känsliga för vattenförorening orsakad av nitrater. Skyddet av vattnet i dessa regioner eller till och med i en medlemsstats hela territorium måste, vid tillämpning av rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd av vatten mot förorening orsakad av nitrater som härrör från jordbruket[2], omfatta en obligatorisk ordning för att begränsa användningen av konstgödsel. En sådan ordning kan under vissa förhållanden innebära en avsevärd minskning i användningen av konstgödsel jämfört med normalt bruk och på så sätt ge ytterligare garantier vad gäller det sätt på vilket produktionen kontrolleras. Uppmuntran till fast arealuttag i dessa regioner kan göra det lättare att uppnå målen i det nämnda direktivet. Därför bör avvikelseni dessa regioner fastställas till tre procentenheter jämfört med roterande arealuttag.

De olika institutioner som deltog i undersökningen hade olika hypoteser vad gäller växelbrukets påverkan på skörden. Denna undersökning, som genomfördes under ett år, gav inget definitivt svar på denna viktiga fråga. Därför är det nödvändigt att genomföra en noggrannare undersökning under bättre förhållanden. Denna nya undersökning bör genomföras för en tillräckligt stor areal, dock utan att målet om produktionskontroll får hotas. En period på två år behövs för att fullfölja en sådan undersökning. I en medlemsstat råder det ett extremt förhållande, både vad gäller areal mark som skall tas ur bruk och den uppenbara skillnaden i effektivitet mellan roterande och fast arealuttag, vilket medför att experimentet bör genomföras i den medlemsstaten. För att säkra ett stort deltagande vad gäller fast arealuttag, och samtidigt skapa de nödvändiga villkoren för undersökningen, bör tilläggssatsen vara lägre än fem procent. I detta avseende bör den nämnda tilläggssatsen fastställas till tre procentenheter för varje medlemsstat i vilken, enligt den senast tillgängliga prognosen, den markandel som skall tas ur bruk kommer att överskrida 13 % av basarealen det första året. Den bästa tillgängliga prognosen finns i det preliminära budgetförslaget för 1994.

Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte tillämpningen av skyldigheterna för medlemsstaterna enligt direktiv 91/676/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den procentandel av mark som skall tas ur bruk genom fast arealuttag som avses i artikel 7.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 1765/92 skall fastställas till den procentandel som gäller för roterande arealuttag enligt samma artikel, ökat med fem procentenheter.

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 364/93 (EGT nr L 42, 19.2.1993, s. 3).
(2) EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1.

2. Dock skall en ökad andel på endast tre procentenheter tillåtas i följande fall:

— I de känsliga områden som avses i direktiv 91/676/EEG eller i hela territoriet i en medlemsstat som väljer att tillämpa de åtgärdsprogram som föreskrivs i det direktivet, på villkor att användningen av konstgödsel minskas avsevärt och att denna minskning godkänns av kommissionen.

— För den mark som tas ur bruk för regleringsåren 1994/95 och 1995/96 i varje medlemsstat i vilken, enligt prognosen i det preliminära budgetförslaget för 1994, den areal som skall tas ur bruk under ordningens första år kommer att överskrida 13¼#v% av basarealen enligt förordning (EEG) nr 845/93(1).

Artikel 2

1. Vid utgången av regleringsåret 1995/96 skall kommissionen utarbeta en rapport om effekterna på produktionen av tillämpningen av artikel 1.2 första strecksatsen, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

2. Under den period som avses i artikel 1.2 andra strecksatsen skall kommissionen genomföra en undersökning för att utröna effekterna av växelbruk på avkastningen i de berörda medlemsstaterna. Om denna undersökning skulle visa att de tre extra procentenheterna för fast arealuttag inte ger samma garanti vad gäller produktionskontroll som den sats som gäller för roterande arealuttag, skall den tillämpliga procentsatsen i medlemsstaterna för fast arealuttag från och med regleringsåret 1996/97 ökas på grundval av resultaten av denna undersökning, inom ramen för den procentsats som avses i artikel 1.1.

Artikel 3

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning, särskilt definitionen av uttrycket "minskas avsevärt" enligt artikel 1.2 och den procentsats för fast arealuttag som är tillämplig i de medlemsstater som avses i artikel 1.2 andra strecksatsen från och med regleringsåret 1996/97, skall antas enligt förfarandet i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1765/92.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 14 juni 1993.

På rådets vägnar
B. WESTH
Ordförande

(1) EGT nr L 88, 8.4.1993, s. 27.